

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail: contestatii.anaf@mfinante

DECIZIA nr. 276 /08.10.2010
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. S.A. din loc..X.
înregistrată la Direcția generală de soluționare a constestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907079/22.03.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X., prin adresa nr..X./18.03.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X./22.03.2010 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. .X. S.A. cu sediul în localitatea .X., str.X, nr.2, jud.X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr.X/2005, având cod unic de înregistrare X.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./29.01.2009, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.01.2009, încheiat de către organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X.-Activitatea de inspecție fiscală, prin care s-a aprobat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X./ lei și s-a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, din care societatea contestă suma de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr..X./29.01.2010, respectiv 10.02.2010, potrivit datei confirmării de primire eliberată de Oficiul poștal și de data înregistrării contestației la Direcția generală a finanțelor publice .X., respectiv 05.03.2010, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții, aplicată pe originalul contestației.

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X .X. S.A. contestă Decizia de impunere nr..X./29.01.2010, emisă de organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice .X., precizând următoarele:

„Sumele respinse la rambursare sunt sume reprezentând TVA corelativ unor achiziții de bunuri provenind de la S.C. .X. S.A. .X. și S.C. .X. S.A. .X.. Organul de control a apreciat că aceste bunuri, unele dintre ele provenite din dezmembrări de utilaje au fost supraevaluate și în consecință, au formulat plângeri penale, pentru săvârșirea unor infracțiuni economice (Dosar .X.2008, .X.2008 aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria .X..”

Societatea precizează că solicitarea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de piese, a fost formulată întrucât indiferent de unde proveneau aceste piese și de valoarea lor de achiziție inițială, acestea erau de strictă necesitate activității și au fost valorificate prin „înglobarea” lor în instalații, instalații ce au trecut de faza probelor tehnologice, fiind date în funcțiune la data de 30.10.2009.

Societatea consideră că opțiunea *„de a achiziționa o piesă nouă la un preț de 3 ori, 10 ori mai mare, sau o piesă veche, dar funcțională, la un preț mai mic”*, aparține managementului societății, iar *„aprecierea organului fiscal nu are nicio relevanță în contextul când cel ce face o astfel de apreciere nu are o pregătire tehnică de specialitate”*, în sensul că acesta nu *„putea să se pronunțe asupra elementelor tehnice privind utilizarea bunurilor achiziționate, respectiv dacă acel bun dezmembrat care a fost utilizat”*, *„a fost intradevăr necesar și ce valoare de achiziție ar fi avut un bun similar, nou”*, iar sintagma din norma invocată de organul de control cu privire la dreptul de apreciere, potrivit art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și art.6 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, *„nu poate fi valabilă”*, atâta vreme cât acesta nu a avut în vedere *„ansamblul relațiilor tehnico-economice asupra cărora nu s-a pronunțat și nu le-a analizat”* și nu a făcut dovada că a utilizat mijloacele de probă prevăzute la art.48 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

S.C. .X. .X. S.A. pune *„în discuție buna credință a autorității în raport cu cel care este contribuabil”* și precizează că tocmai norma invocată ca temei de drept a fost încălcată de organele de inspecție fiscală, întrucât invocarea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal *„a fost făcută*

având în vedere doar prima parte a propoziției”, respectiv „la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție”, „fără să mai aibă în vedere și restul propoziției care spune în ce condiții nu poate fi luată în considerare o tranzacție, respectiv aceea „...care nu are un scop economic...”

Societatea apreciază că a fost un abuz „sesizarea penală formulată de funcționari din cadrul D.G.F.P. .X., ce au generat cele două dosare penale”, iar pentru dosarul de contencios nr.X/103/2008 al Tribunalului .X., a avut loc o expertiză contabilă, „necontestată de niciuna dintre părți deci inclusiv D.G.F.P. .X., care a stabilit că nu au fost încălcate normele de conduită fiscală de către societate”.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X./ lei, aferentă achizițiilor de pompe furnizate de S.C. .X. S.A. .X., societatea precizează că organele de inspecție fiscală, în mod fals susțin că au fost încălcate prevederile art.146 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și pct.46 din H.G. nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului fiscal, întrucât deține factură fiscală valabilă pentru bunul respectiv, emisă de o persoană impozabilă.

Societatea consideră că „*același tip de motivare există și pentru refuzul la rambursare a TVA provenind de la bunurile achiziționate și de la S.C. .X. S.A. .X.*”, și menționează că „*în mod nelegal pentru bunurile achiziționate de la S.C. .X. S.A. .X. s-a invocat suplimentar faptul că am fi cumpărat deșeuri*”, „*și nu comportă TVA*”, întrucât pe facturi se precizează „*în mod cât se poate de clar, că aceste componente sunt piese de schimb și nu deșeuri, mai mult decât atât este nominalizat fiecare reper în parte*”, astfel că este „*obligatorie menționarea TVA*”.

S.C. .X. .X. S.A. menționează că a respectat prevederile art.13 și art.43 din Legea contabilității nr.82/1991 și precizează că „*în raportul de inspecție fiscală, organul de control nu a justificat norma legală care califică o piesă dezmembrată ca fiind în mod automat deșeu.*”

Societatea consideră că „*procesul verbal contestat sub aspectul refuzului de recunoaștere a dreptului nostru de rambursare a TVA, în sumă de .X. lei TVA, aferent achizițiilor noastre de bunuri de la S.C. .X. S.A. .X. și S.C. .X. S.A. .X. este nelegal, iar decizia de impunere este incorectă, întrucât nu este recunoscut dreptul nostru de rambursare a unui TVA de .X. lei.*”

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./29.01.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./29.01.2010, organele de inspecție fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice .X., au constatat următoarele:

Inspekția fiscală a fost inițiată ca urmare a depunerii deconturilor cu sumă negativă a TVA, cu opțiune de rambursare, aferente perioadei 01.02.2007-31.12.2007 de către S.C. .X. .X. S.A., precum și a Sentinței civile nr..X./CF din data de 16.07.2009 emisă de către Tribunalul .X. Secția Comercială și Contencios Administrativ prin care s-a hotărât: „Admite cererea pentru obligarea pârâtelor la soluționarea cererilor de rambursare TVA și obligă pârâtele Administrația finanțelor publice a orașului .X. și Direcția generală a finanțelor publice .X. să soluționeze cererile reclamantei de rambursare a TVA aferente perioadei februarie-decembrie 2007”.

Perioada supusă verificării: 01.02.2007-31.12.2007.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în luna februarie 2007, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X./ lei aferentă achizițiilor de pompe de la S.C. .X. S.A. .X., pompe ce au provenit din dezmembrări de utilaje de la Combinatul Chimic .X./, județul .X./ și care au fost comercializate prin mai multe firme, aplicându-se metoda de supraevaluare a mărfurilor și transferarea repetată a dreptului de proprietate de la o firmă la alta. Bunurile au fost achiziționate de la firme intermediare din județul .X., care au ca obiect de activitate valorificarea fierului vechi și nu au fost însoțite de certificate de calitate și de garanție.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în luna iulie 2007, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X./ lei aferentă achizițiilor de schimbătoare de căldură, cuprinse în factura nr.X/09.07.2007 emisă de S.C. .X. S.A. .X.. Bunurile facturate de S.C. .X. S.A. .X. provin de la S.C. .X./ SRL .X./ care le-a facturat către S.C. .X./ S.R.L. .X./ la valoarea de .X./ lei din care TVA de .X./ lei. Ulterior, S.C. .X./ S.R.L. .X./ a livrat schimbătoarele de căldură către S.C. .X. S.A. .X. cu valoarea de .X./ lei, din care TVA de .X lei. Astfel, a fost aplicată metoda de supraevaluare a mărfurilor și transferarea repetată a dreptului de proprietate de la o firmă la alta. Pentru tranzacțiile efectuate între aceste societăți, s-au formulat plângeri penale în Dosarele de cercetare penală nr..X.2008 și nr..X.2008 aflate pe rol la Parchetul de pe lângă Judecătoria .X./ .X..

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în lunile februarie, iunie, septembrie și decembrie 2007 taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei aferentă achizițiilor de piese de schimb ce provin din dezmembrarea unor mijloace fixe din cadrul instalației de uree, respectiv a două coloane de sinteză de la S.A. .X. S.A. .X., iar potrivit Deciziei nr.X/22.01.2007 și Raportului de dezmembrare, fără număr și nedatat, în urma dezmembrării nu au rezultat subansamble și piese care să poată fi utilizate ca atare în procesul investițional al entității aflate în

verificare. În consecință, materialele de natura fierului vechi, nu puteau fi valorificate la prețul facturat către S.C. .X. .X. S.A., iar operațiunile de acest fel sunt supuse și măsurilor de simplificare a taxei pe valoarea adăugată (taxare inversă), conform art.160 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele constatate mai sus, în conformitate cu prevederile art.6 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății .X. .X. S.A., dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei, aferentă bunurilor menționate mai sus, întrucât societatea nu a respectat prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.46 din H.G. nr.44/2004 de aprobare a Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1). Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de pompe de la S.C. .X. S.A. .X., pe motiv că bunurile achiziționate au fost comercializate prin mai multe societăți prin aplicarea metodei de supraevaluare, în condițiile în care prin contestație S.C. .X. .X. S.A. precizează că beneficiază de exercitarea dreptului de deducere conform art.146 din Codul fiscal.

În fapt, în lunile februarie și iulie 2007, S.C. .X. .X. S.A și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, înscrisă în facturile emise de S.C. .X. S.A. .X., al căror obiect constau în achiziția de pompe care au provenit din dezmembrări de utilaje de la Combinatul Chimic .X./, județul .X./.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de S.C. .X. S.A. .X., întrucât bunurile au fost comercializate

prin mai multe firme, aplicându-se metoda de supraevaluare a mărfurilor și transferarea repetată a dreptului de proprietate de la o firmă la alta și astfel nu au fost respectate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a pct.46 din H.G. nr.44/2004 de aprobare a Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin contestație, societatea precizează că în mod eronat organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a aplicat metoda de supraevaluare a mărfurilor, întrucât opțiunea societății nu a fost de a achiziționa „o piesă nouă la un preț de 3 ori, 10 ori mai mare, ci o piesă veche, dar funcțională, la un preț mai mic”, și mai mult a respectat prevederile art.146 din Codul fiscal și ale pct.46 din H.G. nr.44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal.

În drept, art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.01.2007, precizează:

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155 alin. \(5\)](#);”

coroborat cu prevederile pct.46 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu 01.01.2007, care stipulează:

“46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art.146 alin.(1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct.78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială.”

Față de prevederea legală de mai sus, se reține că exercitarea dreptului de deducere se efectuează în baza unei facturi în original completată conform prevederilor art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, la art.155 alin.(5) din același act normativ este stipulat:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;

f) numele și adresa cumpărătorului, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumpărătorul este înregistrat, conform art. 153, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrărilor intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealaltă parte contractantă nu este stabilită în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoană obligată la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) - f), lit. h) pct. 2 și lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifică cumpărătorul în celălalt stat membru, în cazul operațiunii prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru și sub care a efectuat achiziția intracomunitară în România, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 153 sau 153¹, al cumpărătorului, în cazul aplicării art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, cu excepția cazului în care factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau încasării avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a, ori mențiunile "scutit cu drept de deducere", "scutit fără drept de deducere", "neimpozabilă în România" sau, după caz, "neinclus în baza de impozitare";

2. în cazul în care taxa se datorează de beneficiar în condițiile art. 150 alin. (1) lit. b) - d) și g) sau ale art. 160, o mențiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a ori mențiunea "taxare inversă";

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune;

p) orice altă mențiune cerută de acest titlu."

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a raportului de inspecție fiscală, se reține că în lunile februarie și iulie 2007, S.C. .X. .X. S.A și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, înscrisă în facturile emise de S.C. .X. S.A. .X., al căror obiect constau în achiziția de pompe care au provenit din dezmembrări de utilaje de la Combinatul Chimic .X./, județul .X./.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de S.C. .X. S.A. .X., întrucât bunurile au fost comercializate prin mai multe firme, aplicându-se metoda de supraevaluare a mărfurilor și transferarea repetată a dreptului de proprietate de la o firmă la alta și astfel nu au fost respectate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a pct.46 din H.G. nr.44/2004 de aprobare a Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel din raportul de inspecție fiscală nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală, la stabilirea caracterului nedeductibil al taxei au verificat îndeplinirea tuturor condițiilor având caracter cumulativ și totodată obligatoriu,

impuse de legea fiscală, dacă au analizat facturile de achiziție și dacă acestea conțin toate informațiile prevăzute de art.155 alin.(5) din Codul fiscal.

De asemenea, nici din analiza Anexei nr.2 la raportul de inspecție fiscală – „Situția diferențelor de TVA stabilite pentru perioada 01.02.2007-31.12.2007” nu rezultă care au fost motivele care au condus la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, având în vedere că în această anexă sunt înscrise numărul și data facturilor pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, taxă pe valoarea adăugată aferentă și explicații cu trimitere la conținutul documentului și furnizorul.

Mai mult, în susținerea contestației, S.C. .X. .X. S.A anexează facturile nr..X./29.05.2007 și nr..X./05.03.2007 emise de .X. S.A., înscrise în anexa nr.2 menționată mai sus, iar din analiza acestora nu rezultă care au fost elementele constatate lipsă care au determinat organele de inspecție fiscală să nu acorde dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să verifice îndeplinirea de către societatea contestatoare a tuturor condițiilor obligatorii și totodată cumulativ, impuse de legea fiscală privind deducerea taxei pe valoarea adăugată, să analizeze operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor, luând în considerare toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni și să verifice dacă achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

De asemenea, organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să efectueze o analiză pe fiecare factură în parte pentru a se stabili cu exactitate care sunt datele și elementele necompletate pe facturile respective, analiză care să conducă la concluzia că facturile în cauză nu pot îndeplini calitatea de document justificativ.

Totodată, nu poate fi reținută nici constatarea organelor de inspecție fiscală, potrivit căreia bunurile achiziționate de contestatoare de la S.C. .X. S.A. .X., „au fost comercializate, prin mai multe firme, aplicându-se metoda de supraevaluare a mărfurilor și transferarea repetată a dreptului de proprietate de la o firmă la alta. Bunurile au fost achiziționate de la firme intermediare din județul .X., care au ca obiect principal de activitate valorificarea fierului vechi și nu au fost însoțite de certificate de calitate și de garanție”, întrucât potrivit Rezoluției de scoatere de sub urmărire penală din data de 01.06.2010 pronunțată în dosarul nr..X./P/2008 de către Parchetul de pe lângă Judecătoria .X./ .X. prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală și neînceperea urmăririi penale față de administratorul societății, în cauză fiind dispuse și efectuate: expertiză contabilă, raport de constatare

tehnico-științific și raport de evaluare a utilajelor, prin care s-a concluzionat că: „toate tranzacțiile au fost reale, utilajele și materialele în cauză au fost livrate faptic beneficiarului S.C. .X. .X. S.R.L. .X.”, „relațiile comerciale s-au desfășurat în contextul economiei de piață între societăți cu capital privat”, precum și faptul că beneficiarii „au fost de acord cu prețul practicat de furnizori, piesele și utilajele livrate fiind considerate utile în fluxul tehnologic. Față de aceste aspecte, se va reține că atât înregistrarea în contabilitatea S.C. .X. .X. S.R.L. .X. a cheltuielilor privind achiziția de pompe, subansamble și a pieselor de schimb în cauză, cât și înregistrarea soldului negativ în deconturile de TVA, s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale.”

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța asupra legalității stabilirii cuantumului de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de pompe și de schimbătoare de căldură de la S.C. .X. S.A. .X., motiv pentru care urmează să se facă aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

coroborate cu prevederile pct.12.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 care prevede:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente. ”

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere, precum și toate documentele și argumentele prezentate de contestatoare, stiut fiind faptul că organului fiscal îi revine sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii.

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, urmează să se desființeze parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./29.01.2010, pentru suma de **.X. lei**, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit raportul de inspecție fiscală

pentru aceeași obligație bugetară, vizând aceeași perioadă și ținând cont de considerentele prezentei decizii.

2). Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au acordat S.C. .X. .X. S.A. dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de piese de schimb de la S.C. .X. S.A. .X. pe motiv că bunurile achiziționate reprezintă în fapt deșeuri pentru care societatea avea obligația aplicării măsurilor de simplificare, în condițiile în care prin contestație, societatea precizează că bunurile respective sunt piese de schimb care provin din dezmembrări și nu deșeuri.

În fapt, în lunile februarie, iunie, septembrie și decembrie 2007, S.C. .X. .X. S.A. și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, înscrisă în facturi emise de S.C. .X. S.A. .X. reprezentând achiziții de piese de schimb care provin din dezmembrări de mijloace fixe din cadrul instalației de uree, respectiv a două coloane de sinteză.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că bunurile achiziționate de S.C. .X. .X. S.A. reprezintă deșeuri pentru care se aplică măsurile de simplificare, motiv pentru care nu au acordat societății dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestație, societatea precizează că bunurile respective sunt piese de schimb care provin din dezmembrări și nu deșeuri.

În drept, art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 01.01.2007, prevede:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5).

Totodată, art.160 alin.(1) și alin.(2) lit.a) alin.(3) și alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 01.01.2007, precizează:

(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin.(2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare; [...]

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea "taxare inversă", fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar. [...]

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat "taxare inversă" în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin.(2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea "taxare inversă" în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin.(3)."

coroborat cu prevederile pct.82 alin.(1) alin.(6) alin.(9) alin.(10) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu 01.01.2007, care stipulează:

„82. (1) Condiția obligatorie prevăzută la art.160 alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, este că atât furnizorul/prestatorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art.153 din Codul

fiscal, și operațiunea în cauză să fie taxabilă. Măsurile de simplificare se aplică numai pentru operațiuni realizate în interiorul țării astfel cum este definit la art. 125² din Codul fiscal. [...]

(6) Înregistrarea contabilă 4426 = 4427 la cumpărător este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată, colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxare inversă. [...]

(9) Neaplicarea măsurilor de simplificare prevăzute de lege va fi sancționată de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la rectificarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme.

(10) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 = 4427 și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări. [...]"

Din interpretarea prevederile legale precizate mai sus, se reține faptul că beneficiarul, înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are obligația să aplice măsurile de simplificare pentru deșeurile și resturile de metale feroase și neferoase, precum și materiile prime secundare rezultate din valorificarea acestora, să nu facă plata taxei pe valoarea adăugată către furnizor și să îndeplinească obligațiile prevăzute de autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Totodată, în situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că pentru bunurile prevăzute la art.160 alin.(2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate măsurile de simplificare prevăzute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrării contabile 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată” și înregistrarea în decontul de taxă pe valoarea adăugată întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări.

De asemenea, O.U.G nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, definește noțiunile de deșeu și valorificare, astfel:

“Deșeu - orice substanță sau orice produs din categoriile prevăzute în anexa nr. 1, pe care deținătorul nu îl mai utilizează sau pe care are intenția ori obligația să nu îl mai utilizeze.”

“Valorificare - orice operațiune de dezmembrare, sortare, reciclare, tăiere, mărunțire, presare, balotare, topire-turnare, pretratare,

amestec sau altă operațiune care determină schimbarea naturii sau a compoziției, efectuată asupra unui deșeu industrial prin procedee industriale, în vederea reutilizării.”,

iar la anexa 1 sunt prezentate principalele categorii de deșeuri și anume:

**“Deșeuri metalice feroase
Deșeuri metalice neferoase
Deșeuri de hârtii-cartoane
Deșeuri de sticlă (spărturi de sticlă)
Deșeuri de mase plastice
Deșeuri de cauciuc (anvelope uzate, camere de aer și articole din cauciuc uzate)
Deșeuri textile”.**

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.01.2010, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că piesele de schimb ce provin din dezmembrarea unor mijloace fixe din cadrul instalației de uree, respectiv a două coloane de sinteză de la S.C. .X. S.A. .X., sunt materiale de natura fierului vechi, care nu puteau fi valorificate la prețul facturat către S.C. .X. .X. S.A., ci doar ca deșeuri, operațiuni care sunt supuse măsurilor de simplificare a taxei pe valoarea adăugată (taxare inversă).

În susținerea contestației, S.C. .X. .X. S.A., anexează Referatul către Consiliul de administrație al S.C. .X. S.A. .X., semnat de directorul tehnic, șeful secției II producție și responsabilul mijloacelor fixe din cadrul S.C. .X. S.A., din analiza căruia rezultă că vânzarea ca piese de schimb a unor subansamble care rezultă din dezmembrarea mijloacelor fixe din instalația de uree „*este mult mai eficientă decât vânzarea ca deșeuri de fier vechi*”.

De asemenea, din analiza Raportului de dezmembrare, fără număr și nedatat, invocat de organele de inspecție fiscală, se reține că în urma dezmembrării au rezultat și subansamble și piese care nu mai pot fi utilizate ca atare, dar și piese și materiale care se pot valorifica prin vânzare către alte societăți, astfel că produsele rezultate în urma dezmembrării urmau să fie valorificate „*prin vânzare – ca piese de schimb sau materiale – către alte societăți, acolo unde este cazul și prin vânzare ca materiale reciclabile (deșeuri) la societățile autorizate pentru desfășurarea acestei activități.*”

Se reține, totodată că potrivit Rezoluției de scoatere de sub urmărire penală din data de 01.06.2010 pronunțată în dosarul nr..X./P/2008 de către Parchetul de pe lângă judecătoria .X./ .X. prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală și neînceperea urmăririi penale față de

administratorul societății, în cauză fiind dispusă efectuarea unei expertize contabile, prin care s-a concluzionat că: „S.C. .X. .X. S.R.L. .X. a recepționat bunurile cantitativ și valoric, întocmind note de intrare recepție și a efectuat refuzuri sau înlocuiri de utilaje care nu prezentau caracteristici bune de funcționare.” „S-a confirmat justetea taxei pe valoarea adăugată”, „evidențiată în contabilitatea sintetică și raportarea identică și corectă la A.F.P. X, prin intermediul deconturilor lunare și pe total an”.

Totodată, prin procesele verbale nr..X./25.01.2008 și nr.X/30.01.2007, anexate în copie la dosarul cauzei, a fost verificat furnizorul S.C. .X. S.A. .X., iar din analiza acestora a rezultat că S.C. .X. S.A. .X. a emis către S.C. .X. .X. S.A. facturile având ca obiect piese de schimb și subansamble, le-a evidențiat în jurnalul de vânzări, a înregistrat TVA ca taxă colectată și a preluat-o în deconturile de TVA.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că nu rezultă motivele pentru care organele de inspecție fiscală au considerat că în urma dezmembrării mijloacelor fixe din cadrul instalației de uree, respectiv a celor două coloane de sinteză de la S.C. .X. S.A. au rezultat doar deșeuri, respectiv materiale de natura fierului vechi, ce nu puteau fi valorificate la prețul facturat către S.C. .X. .X. S.A., și pentru care se aplică măsurile de simplificare a taxei pe valoarea adăugată (taxare inversă), conform art.160 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, chiar dacă societatea contestatoare ar fi achiziționat deșeuri și nu a respectat în calitate de beneficiar prevederile legale expres stipulate, organul fiscal competent, în atare situație, trebuia să facă aplicațiunea prevederilor pct.82 alin.(10) din Normele de aplicare a art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, respectiv să oblige societatea la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, să efectueze înregistrarea contabilă 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată” și înregistrarea în decontul de TVA întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizări.

În același sens s-a pronunțat pentru o speță similară și Direcția de legislație în domeniul taxei pe valoarea adăugată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin adresa nr..X./24.11.2008, anexată la dosarul cauzei, în care se concluzionează că „în primul rând, beneficiarul avea posibilitatea să refuze plata taxei pe valoarea adăugată aferentă facturii emise de furnizor pentru lucrările de construcții-montaj și să aplice taxarea inversă, conform legii; **dacă beneficiarul nu a procedat conform celor menționate, organul fiscal trebuia să aplice prevederile pct.82 alin.(8)** - alineat valabil începând cu 01.01.2008, n.n. - **din Normele metodologice.**”

Mai mult, de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a CEE, iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție Europene. Prin urmare, potrivit deciziei Curții Europene de Justiție C-95/07 și C-96/07 X, paragraful 62 unde Curtea a statuat că **„În ceea ce privește obligațiile care decurg din articolul 18 alineatul (1) litera (d) din A șasea directivă, deși este adevărat că această dispoziție permite statelor membre să stabilească formalitățile privind exercitarea dreptului de deducere în situația taxării inverse, nerespectarea acestora de către persoana impozabilă nu poate să o priveze de dreptul său de deducere.”**

Prin urmare, din cele prezentate mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală, în situația în care constatau că bunurile ce provin din dezmembrări sunt deșeuri aveau obligația să aplice prevederile pct.82 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, iar în situația în care constatau că acestea sunt piese de schimb aveau obligația analizării caracterului deductibil al taxei pe valoarea adăugată din punct de vedere al prevederilor art.146 din Codul fiscal, să efectueze o analiză temeinică pentru fiecare factură în parte și să verifice îndeplinirea de către contestatoare a tuturor condițiilor obligatorii și totodată cumulative în ceea ce privește dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată impuse de legea fiscală.

Având în vedere cele precizate mai sus, organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța asupra legalității stabilirii cuantumului de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de piese de schimb de la S.C. .X. S.A. .X., drept pentru care urmează să se facă aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

coroborate cu prevederile pct.12.7 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 care prevede:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente. ”

La reverificare, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante

pentru impunere, precum și toate documentele și argumentele prezentate de contestatoare, stiut fiind faptul că organului fiscal îi revine sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatări proprii.

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, urmează să se desființeze parțial Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./29.01.2010, pentru suma de **.X. lei**, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit raportul de inspecție fiscală pentru aceeași obligație bugetară, vizând aceeași perioadă și ținând cont de considerentele prezentei decizii.

3) Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care această sumă nu a fost stabilită în sarcina societății prin Decizia de impunere nr..X./29.01.2010, contestată.

În fapt, societatea contestă Decizia de impunere nr..X./29.01.2010 emisă în baza Raportului de inspecție nr..X./29.01.2010 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, aferentă facturilor de achiziție de pompe și schimbătoare de căldură de la S.C. .X. S.A. .X. și a pieselor de schimb de la S.C. .X. S.A. .X..

Prin Decizia de impunere nr..X./29.01.2010 emisă în baza Raportului de inspecție nr..X./29.01.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, aferentă facturilor de achiziție de pompe și schimbătoare de căldură de la S.C. .X. S.A. .X., și a pieselor de schimb de la S.C. .X. S.A. .X..

Prin urmare, diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de 8 lei nu a fost stabilită prin Raportul de inspecție fiscală nr.X încheiat la data de 29.01.2010, care a stat la baza Deciziei de impunere nr..X./29.01.2010, contestată.

În drept, cauzei ii sunt incidente prevederile art.206 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în

actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

Pct.12.1 lit.c) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

Din documentele anexate la dosarul cauzei, se reține faptul că deși prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./29.01.2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./29.01.2010, organele de inspecție fiscală au stabilit ca fiind nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, aferentă facturilor de achiziție de pompe și schimbătoare de căldură de la S.C. .X. S.A. .X., și a pieselor de schimb de la S.C. .X. S.A. .X., S.C. .X. .X. S.A. contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, astfel că diferența de sumă de 8 lei, nu a fost stabilită prin titlul de creanță contestat.

Prin urmare, față de prevederile legale menționate mai sus, se va **respinge ca fiind fără obiect contestația formulată de S.C. .X. .X. S.A pentru suma de 8 lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.206 alin.(2) și art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederilor pct.12.1 lit.c) și pct.12.7 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Desființarea Deciziei de impunere nr..X./29.01.2010 încheiată de Direcția generală a finanțelor publice .X. pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte

persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și aceluiași tip de impozit ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

2. Respingerea contestației formulată de S.C. .X. .X. S.A. ca fiind fără obiect pentru taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X./ sau la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,